

پرسپولیس از کمک داور ویدیویی ضربه خورد چون هنوز نحوه بازی کردن زیر نظر ۲۳ دوربین شاهد و ناظر را بلد نیست و بازیکن فکر می‌کند امکان فریب داور مسابقه وجود دارد.

ه گزارش ایسنا، پرسپولیس در دومین فرصت قهرمانی در آسیا و بالا بردن جام نقره‌ای لیگ قهرمانان هم غفلت کرد و با هدیه دادن دو پنالتی به اولسان هیوندای، به ایب قهرمانی این مسابقات بسنده کرد.

شاگردان گل محمدی در این دیدار در کارهای دفاعی تیم برتر میدان بودند و بعد از گذشت ۲۰ دقیقه از بازی، حریف فرصتی برای نزدیک شدن به چارچوب دروازه حامد لک داشت اما دو خطای فردی و وجود VAR در این دیدار، تبدیل به قاتل پرسپولیس شد تا سریال ناکامی تیم‌های ایرانی در فینال این مسابقات به عدد چهار برسد. ه جرات در این دیدار پرسپولیس نزدیک‌تر از هر تیم دیگری در رسیدن به جام قهرمانی بود ولی حرفه‌ای نبودن و بی‌توجهی به موضوعی به نام VAR پرنده خوشبختی را از شانه‌های پرسپولیس دور کرد.

موضوعی که در این دیدار بسیار جلب توجه کرد، استفاده از کمک داور ویدیویی بود؛ همان چیزی که بازیکنان پرسپولیس به آن توجه نداشتند و بلای جانشان هم شد. بی‌توجهی به این سیستم پیشرفته که تبدیل به چشم سومی برای داوران شده و جای هیچ گونه اشتباه و غفلتی را به داوران نمی‌دهد، باعث شد دو خطای نوراللهی و شیرینی در محوطه جریمه ضبط و ثبت و در موعد مقرر به ضرر خود و تیمشان تمام شود.

صحنه خطای هند (دست) مهدی شیرینی در داخل محوطه جریمه به گونه‌ای است که به نظر می‌رسد بازیکن ملی‌پوش ایرانی هنوز موضوعی به نام کمک داور ویدیویی را جدی نگرفته است؛ دیگر زمان مارادونا گذشته که با دست به توپ ضربه بزنی و هیچ‌کس این تصاویر را نبیند. در واقع وقتی که توپ از مدافع ایرانی عبور می‌کند، او دستش را به پشت سر نزدیک می‌کند و سعی دارد با منحرف کردن آن، به سرعت دست خود را پنهان کند اما هر چقدر هم که باهوش باشید و اصول و فنون تردستی را پیاده کنید، بیش از ۲۳ دوربین تمام حرکات را ضبط می‌کنند و جایی برای فرار نیست. صحنه برخورد پای احمد نوراللهی به بازیکن اولسان هیوندای در یک موقعیت بسیار معمولی هم ثواب این است که او احتیاط لازم را در وجود کمک داور ویدیویی ندارد. هر دو صحنه و خطای پنالتی در ابتدا از دست داور و بینندگان تلویزیونی در رفت و اگر VAR نبود، شاید در خلال بازی دیده نمی‌شد ولی دوران "بزن و در رو" تمام شده است.

بهم‌ترین نکته این بازی کم‌اطلاعی و عدم توجه بازیکنان ایرانی است که در تیم ملی هم به میدان می‌روند. اگر چه VAR در ایران وجود ندارد اما به نظر می‌رسد باید این موضوع به بازیکنان هشدار داده می‌شد که هرگونه خطا یا حرکتی برای فریب داور به سود تیمشان را متوقف کنند چرا که داور تنها نیست و این بار ۲۳ چشم دیگر به او کمک می‌کنند.

همین نکات کوچک و کم اهمیت در نگاه نخست است که تفاوت‌ها را در این دیدار رقم زد؛ تیمی VAR را جدی می‌گیرد و اجازه ضربه خوردن به تیمش را از این طریق می‌دهد اما دیگری هنوز خودش را با تکنولوژی و دنیای پیشرفته فوتبال جهان هماهنگ نکرده است. این موضوع فقط درباره پرسپولیس نیست بلکه تمام فوتبال ایران را شامل می‌شود که به علت نبود زیرساخت‌های آموزشی مناسب، بازیکنان و مربیان از مقوله‌ای به نام کمک داور ویدیویی در رویدادهای بزرگ غافل هستند. هدف از این گزارش تنبیه یا مواخذه بازیکن خاصی نیست بلکه هشدار به فوتبال ایران، فدراسیون و باشگاه‌هاست که در رویدادهای بین‌المللی هر آنچه درباره داوری شنیده‌اند و فکر می‌کنند امکان فریب داور وجود دارد، دور بریزند و به فوتبال بازی کردن خود بچسبند چرا که این بار داور تنها نیست.

شاید خطای هند شیرینی تلنگری برای فوتبال ایران باشد و مقامات فدراسیون فوتبال را به فکر این بیندازد که مسابقاتی که در بالاترین سطح کشور برگزار می‌شود، هنوز برخی مکانات را کم دارد و همین باعث شده از فوتبال روز دنیا عقب بیفتد. سهم فوتبالی که مدیرانش برای حضور در عکس‌های یادگاری، در صف اول قرار می‌گیرند ولی وقت تصمیم‌گیری‌های ضروری حتی در صف‌های آخر هم پیدایشان نمی‌شود، ۲۷ سال دوری از قله آسیاست، لیاقتش حسرت قهرمانی در معتبرترین جام باشگاهی قاره کهن است. این مدیران هستند که چنین آینده‌ای را برای فوتبال ایران به وجود آورده‌اند و بی‌تجربگی و غفلت بازیکنانی مثل شیرینی نتیجه کار همین مدیران است.